

О Николају Тимченку, Задужбини НИКОЛАЈ ТИМЧЕНКО и Награди „Николај Тимченко“

НИКОЛАЈ ТИМЧЕНКО (6. децембар 1934 – 29. децембар 2004) рођен је и умро у Лесковцу, Србија.

Дипломирао је на Групи за југословенску књижевност Филозофског факултета у Београду. Радни век провео је као новинар и лектор листа *Наша реч* (Лесковац). Уредник лесковачког часописа за културу, књижевност и уметност *Наше стварање* био је у два наврата (1961–1968, 2002–2004).

Књижевни критичар и историчар, есејист, филозофски писац. Расправе, огледе и приказе објављивао је у свим значајним српским и југословенским листовима и часописима.

Рукописна заоставштина Николаја Тимченка садржи више томова есејистичко-критичких и монографских радова.

Задужбина Николај Тимченко и Лесковачки културни центар објавили су 2008. године *Библиографију Николаја Тимченка* Дејана Вукићевића, која обухвата 1161 Тимченков рад и 62 текста о Тимченковој личности и његовом раду.

К Њ И Г Е

ОБЈАВЉЕНЕ ЗА ЖИВОТА

Фрагменти из историје Лесковачког позоришта 1: 1896–1941 (Лесковац 1967)

Песник и завичај. Белешке о бивању човека у литератури (Крушевац 1969)

Записи о песнику. О поезији Васка Попе (Крушевац 1972)

Фрагменти из историје Лесковачког позоришта 2: 1970–1980 (Лесковац 1981)

Народни музеј у Лесковцу 1948–1983 (Лесковац 1983)

Издања Задужбине и саиздавача

Француске белешке /прир. Сунчица Денић/ (Врање / Лесковац 2006)

Књижевност и догма. Година 1952. у српској књижевности /прир. Јован Пејчић/ (Београд / Лесковац 2006)

Књижевна баштина Лесковца /прир. Предраг Стајић/ (Лесковац 2007)

Мисао, реч – судбина. Античке теме /прир. Илија Марић/ (Београд / Лесковац 2008)

Меланхолија и херменеутика. Мислилац и писац Никола Милошевић /прир. Јован Пејчић/ (Лесковац / Београд 2009)

Између стваралаштва и егзистенције. О Андрићу и Црњанском /прир. Биљана и Владимир Мичић/ (Лесковац 2011).
Смисао приповедања. О српској прози двадесетог века /прир. Владимир Мичић/ (Лесковац 2013).

Николај Тимченко је Рус по оцу, Србин по мајци.

Отац Александар Владимирович Тимченко (Харков, 1894–1975, Лесковац), правник по образовању (дипломирао на Правном факултету Московског универзитета) избегао је пред црвеним терором у Србију 1920. године. Мајка Василија, рођена Хаџи-Ценић (1909–1990), домаћица. Супруга Ружица, девојачко презиме Стефановић (Лесковац, 1934–2009), професор француског. Кћерка Јелена (Лесковац, 1960), удата Мушицки, професор француског и енглеског, мр енглеске књижевности (супруг Бранислав, др хемије). Унуци: Александра и Никола.

Године 2005. у Лесковцу је основана Задужбина „Николај Тимченко“, чији председник је од оснивања – Јован Пејчић.

Од 2008. у Лесковцу се сваког децембра у години одржавају *Дани Николаја Тимченка* и додељује се Награда „Николај Тимченко“ – за најбоље дело из науке о књижевности (критика, оглед, историја књижевности и културе).

Први добитник Награде „Николај Тимченко“ је Новица Петковић, за књигу *Словенске пчеле у Грачаници* (Београд 2008).

Други добитник је Радован Поповић, за књиге *Разносач месечине* и *Последњи српски бољшевик* (Београд 2009).

Трећи добитник је Драган Жунић, за књигу *Причање смисла. Књижевност и сазнање* (Београд 2010).

Четврти добитник је Душан А. Јањић, за књигу *Књижевна преплитања* (Београд 2011).

Пети добитник је Ранко Поповић, за књигу *Парадокси и молитве* (Ниш 2012).

Шести добитник је Небојша Васовић, за књигу *Зар опет о Кишу?* (Београд 2013).